

Het is gezegd

Ik sprak over ethische dilemma's in een vrije markt voor vrije beroepen of zoiets, daar zat ik nog keurig intelligent over te doen. Maar Martin Brill kwam een verhaal afdraaien dat het vroeger zo lekker neuken was met rechtenstudentes. Daar zit dus de Nederlandse Orde van Advocaten, daar zit de deken, daar zit de Hoge Raad, daar zitten afgevaardigden van het ministerie van Justitie (...). Toen dacht ik: er is echt maar één land waar dit kan! Joris Luyendijk blikt terug op het Jaarcongres 2006, muziekblad *Oor*, september 2007

'Ren naar de rechtbank, Jean Pierre! Ren naar de rechtbank!' herinnert Martel zich. En ik zei dan: nee, dat is niet de manier waarop we dat doen. Het kantoor van de Franse advocaat Jean Pierre Martel sloot zich enkele jaren geleden aan bij een Amerikaans kantoor. Bij de beursgang van een Europees bedrijf werd Martel in de beginperiode regelmatig telefonisch aangespoord door een Amerikaanse partner. *het Financieele Dagblad*, 8 augustus

Wie wordt de andere?

Gevraagd: scherp schrijvende, van humor voorziene, breed kijkende, verrassend opiniërende, persoonlijk oordelende columnist.

Geboden: podium, deadlines, denkstimulans, fantasieprikkeling, afreageerplek, jaarlijks diner met schrijvers, beroemdheid bij succes.

Sinds enkele weken is de redactie van dit blad op zoek naar een tweede columnist, die ter afwisseling van Matthijs Kaaks voorin het blad de rechterkolom vult. Wie denkt de balie geregeld een genadeloze lachspiegel voor te kunnen houden, in ruim 400 woorden? Wie heeft niet al te veel last van statusangst en poetst niet bevreesd aan het eigen imago? Wie wil dit alles met enkele stukjes aannemelijk maken, waarvan de beste in de nieuwsbrief *Orde van de dag* en later in het *Advocatenblad* zullen worden gepubliceerd?

- Mail vóór 1 november de columns naar: linus.hesselink@reedbusiness.nl. Begin 2008 geeft de redactie de winnaar ruim baan.

agenda

* BEDREIGDE ADVOCaat

Op donderdag 15 november 2007 organiseert de *Stichting Advocaten voor Advocaten* in het kader van haar 20-jarig bestaan een lustrumseminar over de positie van de bedreigde advocaat. Het seminar vindt plaats bij Nautadutilh in het WTC te Amsterdam. Deken Willem Bekkers zal het seminar openen. Sprekers zijn mr. Basil Fernando (directeur van de Asian Human Rights Commission and the Asian Legal Resource Center, tevens advocaat), prof. dr. Taru Spronken (hoogleraar Strafrecht en advocaat) en prof. mr. Floris Banner (hoogleraar Advocatuur en adviseur bij Nautadutilh). Deelname kost € 150.

- informatie: info@advocatenvooradvocaten.nl

Column

Matthijs Kaaks

Ik sprak mr. X in La Trattoria Delitalia, niet ver van zijn kantoor aan de Zuidas van Amsterdam. Het etablissement heeft door zijn toedoen enige bekendheid verkregen sinds mr. X voor de Voorzieningenrechter in Den Bosch zijn lunchkosten vergoed trachtte te krijgen van de wederpartij in een 'recht-toe-recht-aan' merkenzaakje (LJN: BB1252 rechtspraak.nl). Het nieuwe proceskostenregime in IE-zaken maakt het mogelijk de volledige kosten op de wederpartij te verhalen, mits deze ongelijk krijgt. Mr. X diende daarom samen met kantoorgenoot Y een rekening in van € 41.640,67, inclusief lunch dus, wat door de rechter 'extreem buitensporig' werd geoordeeld. Sindsdien gaat mr. X anoniem door het leven.

Ik schoof aan bij mr. X en mr. Y, om er het fijne van te horen. 'Belachelijk provinciale krentenkakkerij', brieste X. Hij kauwde een restje van zijn Scaloppina alla Milanese weg en greep naar de

Dossiers met een bagagedrager

halflege fles Montepulciano op tafel. 'Moeten we soms korting gaan geven? We zijn geen rechtswinkel.' 'Maar hoe kom je nou op dat bedrag?', vroeg ik. 'Voor een doorsnee kortgedingetje is het wel wat aan de hoge kant.' 'Helemaal niet', zei X. 'Wij noemen dat dossiers met een bagagedrager.'

Je moest eens weten hoeveel medewerkers wij hebben rondlopen. Die moeten allemaal aan het werk blijven.'

Hij knikte kort naar mr. Y.

'Het principe van twee advocaten op één dossier. De Brauw doet dat al jaren. Onze uren tellen daardoor dubbel. Er wordt een keertje geluncht. Enkele *conference calls* met de cliënt. Zo verbrand je makkelijk 45 uurtjes.'

X pakte er een servet bij en schreef met zijn vork een denkbeeldige rekensom.

'45 x uurtarief € 360 x twee advocaten + kantoorkosten + lunchkosten en andere verschotten en dan nog BTW. Is dat nou onredelijk? Tegenwoordig ben je niet meer geloofwaardig als je met een rekeningetje van tien mille aan komt zetten. Als je ons inhuurt, dan krijg je een Ferrari. En die is nu eenmaal wat duurder dan het Opeltje van Budget Car. Ook al is het maar voor een rondje om de kerk.'

Mr. Y knikte instemmend. Hij was al die tijd stil gebleven. Op de bagagedrager wordt weinig gesproken. Ik wees naar het dossier dat tussen hen op tafel lag. 'Laat ik jullie niet langer ophouden bij de werkbespreking.'

'Maakt niet uit', zei X. 'We noemen dit zwijsend overleg.' We kijken af en toe naar het dossier, maar we hebben het er verder niet over.'

Zie ook 'Wel prijsvraag, geen oplossing', verderop in dit nummer (red.).